

Mesaj al Prelatului (15 decembrie 2025)

Prelatul Opus Dei ne îndeamnă să petrecem Crăciunul contemplând umilința Pruncului Isus, primindu-i pe toți cu o inimă milostivă și realizând gesturi concrete de iubire față de cei aflați în nevoie, ca semn de speranță și pace în lume.

15.12.2025

Preaiubiților: Fie că Isus să-mi păzească pe fiicele și pe fiii mei!

În câteva zile vom celebra Crăciunul: nașterea lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu, Care a asumat umanitatea noastră până la ultimele ei consecințe, afară de păcat. Atât de mare este iubirea pe care Dumnezeu ne-o poartă, încât a voit chiar să Se facă Prunc: slab, neajutorat, având nevoie de grija Mariei și a lui Iosif.

Acest Prunc pe Care Îl contemplăm în iesle va petrece cea mai mare parte a vieții Sale ca unul dintre ceilalți: în comunitatea iudaică din Egipt și apoi, la Nazaret, trăind împreună cu rudele și prietenii Săi, participând la sărbătorile și la greutățile poporului Său, învățând și lucrând în atelier împreună cu sfântul Iosif.

Peștera din Betleem este o reflectare fidelă a universalității răscumpărării: păstori și regi, atât de diferiți din punct de vedere exterior, se află uniți de dorința lor de a-L adora pe Mesia. Mântuirea pe care

Domnul ne-o oferă nu este rezervată câtorva privilegiați, ci tuturor: bărbați și femei, tineri și vârstnici, din toate etniile și din toate locurile. În această lume atât de însetată de pace – inimile noastre se îndreaptă acum spre atâtea regiuni lovite de război și spre atâtea familii sfâșiate de conflicte –, creștinii sunt chemați să vestească universalitatea mântuirii oferite de Isus.

În zilele Crăciunului, marea bucurie a Nașterii contrastează cu suferința sfinților nevinovați și cu greutățile unei fugiri pripite. Astfel, încă de la început, misiunea lui Isus este străbătută de semnul crucii. Sfântul Josemaría, vorbind despre necesitatea de a uni, de a înțelege, de a ierta, lua drept referință atitudinea Domnului pe Calvar: „Crucea lui Cristos este tăcere, iertare și rugăciune a unora pentru alții, astfel încât toți să găsească pacea” (*Calea Crucii*, stațiunea a VIII-a, nr. 3). În

acest timp de pace, să ne străduim ca nicio barieră să nu se interpună între noi și cei din jur. Dacă vreo relație de-a noastră este rănită de un conflict sau de un resentiment, să cerem umilința de a cere iertare sau de a ierta, având în vedere că Dumnezeu este Cel dintâi Care nu ezită să ne ofere iertarea. Și atunci când ne apropiem de El cu căință: cu harul Său, El ne va ajuta să căpătăm o inimă milostivă și deschisă tuturor, asemenea inimii Fiului Său.

Contemplând Sfânta Familie în peștera din Betleem, ne vine în minte situația atâtor persoane care, asemenea Mariei și lui Iosif, nu au cele necesare pentru a-și îngriji copiii. Să ne amintim câteva cuvinte ale Papei Leon al XIV-lea din exhortația apostolică *Dilexi te*: „Niciun gest de afecțiune, nici măcar cel mai mic, nu va fi uitat, mai ales dacă este îndreptat către cel care trăiește în durere, în singurătate sau

în nevoie” (nr. 4). Vă îndemn ca, în timpul Crăciunului, să nu lipsească din familiile voastre câteva gesturi concrete de afecțiune față de cei mai nevoiași, știind să-L vedeți în fiecare pe însuși Isus Care Se naște la Betleem.

Fie ca Pruncul Isus să reînnoiască în noi virtutea speranței care nu înșală, iar Sfânta Familie să ne învețe să privim viitorul cu încrederea senină a celui care știe că se află în mâinile lui Dumnezeu.

Părintele vostru,

Roma, 15 decembrie 2025

.....